

**በኢትዮጵያ፡ የግብፅ ኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን ቅርንጫፍ
በሹነቸው፡ የኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን**

አዘጋጅነትና አቅራቢነት፡

**በኢትዮጵያ፡ የዓለም አቀፉ ፀረ-ማርያም ድርጅት ቅርንጫፍ
የሹነው፡ የመጽሐፍ ቅዱስ ማኅበር አሳትሞ ስላሠራጨው፡**

ስለዕሥራ ምዕቱ መጽሐፍ ቅዱስ፡

የተላለፈ ግልጽ ደብዳቤ።

**ይድረስ፡- ለቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት፤
በያላችሁበት።**

**የተላከ፡- ከንቡረ እድ ኤርምያስ ከበደ ወልደ-ኢየሱስ፤
የእግዚአብሔር መንግሥት ኢትዮጵያ አገልጋይ።**

በብፁዕ ዕጩጌ ጳውሎስ፡ "የዛሬዬቱ ኢትዮጵያ ቤተ ክህነት ሊቀ መንበር"
ፈቃድና ትእዛዝ፡ በቤተ ክህነቱ ሊቃውንት ጉባኤ፡ በኢትዮጵያኛ ተዘጋጅቶ፡ በዕሥራ
ምዕቱ መባቻ፡ በ"ኢትዮጵያ መጽሐፍ ቅዱስ ማኅበር" ታትሞ የወጣው፡ የብሉይትና
የሐዲሳት መጻሕፍትን የያዘው መጽሐፍ ቅዱስ፡ በቅርቡ ደርሶኝ አየሁት።

ወደውስጥ ገብቼ፡ ገና ዝርዝሩን ባልመለከተውም፡ በአንድ በኩል፡ በመቅድሙና
በመግቢያው በተገለጹት አሳቦች፡ እንዲሁም፡ ገጾቹን፡ በአጠቃላይ አገላብጫ ስቃኝ፡
ቤተ ክህነቱ ጭምር ትቶት የነበረው፡ መላው የአኅዛት አጻጻፍ፡ የግእዙን ሥርዓት
እንዲከተል መደረጉን በማስተዋል፡ ደስ አለኝ። በሌላ በኩል ደግሞ፡ የቅዱሱ ኪዳን
ኢትዮጵያችንን፡ እውነተኛ ማንነትና ቀዳማዊ ጥንታዊነት፡ ሕያው ይዞታና ኪዳናዊ
ውርስ የሚፈታተኑ፡ አንዳንድ የፀረ-ኢትዮጵያ ድርጊት ምልክቶችን ስላገኘሁበት፡
ቅርታ ተሰማኝ።

ከዚህ የተነሣ፡ በምንም መልኩና ይዘቱ፡ ሊገሠሥ የማይቻለው፡ የዚችው የእናት
ሃይማኖታችንና አገራችን ህልውና ተጠብቆ የመቀጠሉን እውነታ የማረጋገጡ አደራና
ኃላፊነት፡ የእኛ፡ የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት ልጆቿ፡ መሠረታዊ
አቋማችንና ዓላማችን በመኾኑ፡ በዚህ ረገድ፡ ከእኛ የሚጠበቀውን፡ የአገልግሎታችንን
ገንቢ አስተያየትና ትችት በማከል፡ ይህን፡ ቀዳሚ ግልጽ ደብዳቤ ልጽፍላችሁ
ወደድሁ።

ደስ ያለኝ፡ ከላይ፡ ባጭር በጠቀሰሁት ምክንያት ብቻ አልነበረም። ሌላ፡ ተጨማሪ ምክንያትም ነበረኝ፤ ይኸውም፡ ራሴ፡ በግልም ኾነ፡ በተጣለብኝ ኃላፊነት፡ ልፈጽመው፡ ለረዥም ዘመን እጥርበት የነበረው አንዱ ኢትዮጵያዊ ግዳጄ፡ ምናልባት፡ የመጨረሻው ባይኾንም፡ ከአንዳች ግብ የደረሰ ስለመሰለኝ ነበር፡ ደስ ተሰኝቼ የነበርሁት። ያም የኢትዮጵያዊነቴ ግዳጅ፡ ግእዙን መሠረትና ምስክር ያደረገ፡ የተሟላውን ኢትዮጵያዊ የቅዱሳት መጻሕፍት ነጠላ ትርጓሜ ማዘጋጀት ነው።

ይኸን ዝግጅት፡ በውጥንነት የጀመርሁት፡ ገና፡ በኢትዮጵያ ድርሰት ማኅበር መሥራችነትና ዋና ጸሓፊነት፤ በአኩረትም ጽዮን ንቡረ እድነትና ቀደም ባሉት በቤተ ክህነት የየክፍል መሪነት፤ በመጨረሻም፡ በዚሁ፡ በቤተ ክህነቱ ጠቅላይ ሥራ አስኪያጎችነት አገልግሎቶች ላይ በነበርሁባቸው ጊዜያት ነበር፤ ያን ተከትሎ በደረሰው፡ በደርግ እሥር ቤት ባሳለፍኋቸው፡ በሰባቱ ዓመታት እንኳ ሳይቋረጥ፡ ከዚያ፡ የይሞት-በቃ ፍርድ፡ በእግዚአብሔር ቸርነት ተርፌ እንደወጣሁም፡ በአገር ቤት፡ በውል ከተቀበልሁት፡ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም ሥራዬ ጋር በማያያዝ፡ ይህንኑ ዝግጅቴን ቀጠልሁበት፤ ኋላም፡ በእርሱ ምክንያት፡ በገዛ ፈቃዴ፡ ወደስደቱ ዓለም እንደገባሁ፡ ከአሜሪካው Ford Foundation (ፎርድ ፋውንዴሽን) ጋር በመተባበርና "የኢትዮጵያ ቅዱስ ኪዳን ቅርስ ተቅዋም" በሚል ስያሜ፡ በሕግ አቋቁመነው በነበረው ማኅበር አማካይነት፡ ሳካኪደው ቆየሁ፤ በመካከሉ ግን፡ ይህ መተባበር፡ ለጊዜው፡ በፀረ-ኢትዮጵያ ኃይላት ቢገታም፡ በመንፈስ ቅዱስ ጸጋና ኃይል እየተጠናከረ ባደገውና እስከዛሬ በሠመረው፡ በኢትዮጵያ የእግዚአብሔር መንግሥት አገልግሎት፡ የሕያውነት ህልውናው፡ እነሆ፡ ሊረጋገጥ ቻለ። ስለዚህ ጭምር ነበር፡ ይህን አዲስ መጽሐፍ ቅዱስ አይቼ ስመለከተው፡ ደስ ተሰኝቼ የነበርሁት።

ዕጩጌ ጳውሎስና እኔ፡ "በቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያዊ ማንነታችንና ሃይማኖታዊ አስተሳሰባችን አንድ ነን!" ብዬ በማስብበት፡ በዚያ፡ በደርግ ዘመን፡ እርሳቸው፡ በመንግሥት ፈቃድ፡ ከአገር ወጥተው፡ ለዛሬው አገልግሎታቸው፡ ይሠለጥኑበት ወደነበረው፡ ወደኒው ዮርክ ከተማ ኼጄ፡ በቃል ካነጋገርኋቸው፡ አያሌ ቁምነገሮች መካከል፡ አንዱ፡ ይህ፡ አኹን ደስ ተሰኝቼበት የነበረው፡ ግእዙን መሠረት ያደረገው፡ የቅዱሳት መጻሕፍት ነጠላ ትርጉም ጉዳይ፡ እንደነበረ አስታውሳለሁ።

ዕጩጌው፡ በዚሁ መጽሐፍ ቅዱስ፡ መቅደማዊ ጽሑፋቸው፡ "ምናልባት፡ ከግእዙና ከአማርኛው ምንባብ ያመለጡ ቃላት ቢገኙ፡ የመጽሐፍ ጎትመት፡ በአንድ ጊዜ፡ ፍጹም ሊኾን ስለማይችል፡ ከአንባብያን የሚቀርብልንን አሰባስቦን፡ በሚቀጥለው ጎትመት እንዲታተም ይደረጋል።" ብለው ባሳሰቡት መሠረት፡ በዚህ፡ ግልጽ ደብዳቤዬ ላይ እጠቅሳቸው ዘንድ፡ ለጊዜው፡ በአሰሳ መልክ፡ በቅርብ ያገኘኋቸውን ጉድለቶች፡ ከቀላሎቹ በመነሣትና ወደከባዶቹ በማምራት፡ በቅደም ተከትል፡ ከአስተያየትና ትች ጋር፡ እንደሚከተለው፡ ባጭር አቅርቤያቸዋለሁ፡-

፩ኛ. አታሚው የመጽሐፍ ቅዱስ ማኅበር: "የፖ. ሣ. ቀጥር 1252" ብሎ የሰጠውን የደብዳቤ አድራሻ: ከሥሩ ለሚነበበው ለእንግሊዝኛው አጻጻፍ በመተው: "መልእ. ሣ. ቁ. ፩ሺ፪፻፶፪" በሚለው ኢትዮጵያዊ አጻጻፍ ሊያስተካክለው እንደሚገባ ማሳሰቡ ያስፈልጋል።

፪ኛ. በመጽሐፉ የውስጥ ዋና ገበታ፣ እንደገና ደግሞ: በመቅድሙ መጨረሻ ላይ በተደረደረው: በዕጩጌ ጳውሎስ ረዥም የማዕርጋት ዝርዝር ውስጥ: Papas "ጳጳስ"፣ Patriarch "ፓትረያርክ" የሚሉት ባዕዳን ቃላት: ፊቱም ቢኾን: "ሊቀ ካህናት": ወይም: "ንቡረ እድ"፣ "ዕጩጌ"፣ ወይም: "ርእሰ ሊቃነ ካህናት" በሚሉት: ኢትዮጵያውያት የግእዝ ቃላት ሊነገሩና ሊጻፉ ይገባ ነበር፤ ነገር ግን: ያ ሳይኾን ቀርቶ: አኹን እየጸና እንዲኼድ የተደረገው አጠራር: እነዚህን ነባሮቹን ኢትዮጵያውያን የማዕርግ ስሞች ለውጦ: በባዕዱ ለመተካት የሚፈጸም ሙከራ መኾኑ ግልጽ ነው።

"Patriarch" የሚለው ባዕዱ ቃል: እዚያው ዝርዝሩ ውስጥ ተያይዞ: "ርእሰ ሊቃነ ጳጳሳት" በሚለው ኢትዮጵያኛው ቃል ስለተተረጎመ: እንደገና "ፓትረያርክ" ብሎ መደረቱ አስፈላጊ አልነበረም። እርሱም ቢኾን: "ርእሰ ሊቃነ ካህናት" በሚለው ትክክለኛ ትርጉም ተቃንቶ: ሊበቃ በቻለ ነበር።

የዘመኑ: የኢትዮጵያ ቤተ ክህነት ሊቀ መንበር: "ርእሰ ሊቃነ ካህናት" ጳውሎስ: የዕጩጌውን የማዕርግ ስም አክለው እንደያዙት ኹሉ: የንቡረ እዱንም ለመጠቀሙ ከፈለጉ: "ሊቀ ጳጳስ ዘአክሱም" በማለት ፈንታ: "ወዕጩጌ ዘመንበረ ተክለ ሃይማኖት" እንደተባሉበት ኹሉ: "ንቡረ እድ ዘአክሱም" ቢባሉበት በተገባ ነበር። በዚህ ረቂቅ ስልት: "ንቡረ እድ" የሚለውን: የአክሱም መታወቂያና መለያ የኾነውን: ጥንታዊና ታሪካዊ ማዕርግ: ደብዳቤ እንኳ እንዳይኖር: ስሙን ጭምር: እንዲህ አድርጎ ለመደምሰስ መሞከሩ: ትልቅ ጥፋት ነው።

ከአጼው በቀር: የበላይ አለቃ የሌለው: ይህ: የንቡረ እዱ መንበርና ማዕርግ: ክብሩና መብቱ: በባዕዳን አገልጋዮች: እንዲህ ሲመዘበር ሲያዩ: እኒያ አክሱሞች: ለመኾኑ: ምን ብለው ይኾን?

ይህ ኹሉ የጥቃት ሥራ: በገሃድና በማናለብኝነት: እየተካኼደና እየኾነ ያለው: እንደዛሬው ጊዜ ኹሉ: የበላይና የበታችነትን ደረጃ ለማንጸባረቅና ለማጽናት፣ የገዢና የተገዢነትንም ሰንሰለት ለማሳመንና ለማስቀበል: ፀረ ኢትዮጵያ የኾኑት ባዕዳን: ለየራሳቸው ጊዜያዊ ሥልጣንና ጥቅም ሲሉ: ማንነታቸውን በገንዘብ ከሸጡና ከለወጡ፣ ያገር ፍቅር ከሌላቸውና እምነተ ቢስ ከኾኑ ወገኖች ጋር: ኾነ ብለው በመመሣጠር: ሲፈጽሙት የኖሩትን ደባ: ዛሬም በድፍረት እንደቀጠሉበት ማስተዋል ይገባል።

በዓለም አቀፉ ፀረ-ኢትዮጵያ ኃይላት ተቋቁሞ የሚሠራው፡ የዓለም አብያተ ክርስቲያናት ምክር ቤት፡ ለተጠሪው፡ ለዕጩኔ ጳውሎስ የሰጣቸው፡ "President" የሚለው፡ የማዕርግ ቃል፤ እንዲሁም፡ በመግቢያው ጽሑፍ ውስጥ፡ አዘጋጁ የሊቃውንት ጉባኤ፡ ለዚህ ቋሚ የሃይማኖት መጽሐፍ ተገቢ የኾኑ፡ ብቁ ኢትዮጵያኛ ቃላትን ያጣ ይመስል፡ "budget"፤ "expert" እና "computer" ብሎ፡ ያለመልካቸውና አለቦታቸው ያስገባቸው የወል ቃላት፡ እንደባዕድነታቸው፡ ለእነዚያው ለባዕዳኑ ሆህያትና ሥነ ጽሕፈት ተትተው፡ በእኛው፡ በኢትዮጵያኛው ቋንቋ፡ "ሊቀ መንበር"፤ "የገንዘብ ድልድል"፤ "ባለሙያ" እና "መቀመሪያ" ሊባሉ፡ ይገባል።

፫ኛ. የጥቅሶቹ አገዛዥ፡ እጅግ ረቂቃን ከመኾናቸው የተነሣ፡ እነዚህን ቊጥሮች ለይተውና አጥርተው ለመመልከት፡ ለብዙዎች አንባቢዎች ስለሚያዳግታቸው፡ እንደሌሎቹ ኹሉ፡ ከፍ ያለ የመሥሪርት መጠን ባላቸው አገዛዥ፡ ተተክተው እንዲጎሉ ቢደረግ፡ መልካም ይኾናል።

፬ኛ. ይህ፡ የአዲሱ መጽሐፍ ቅዱስ ዝግጅት፡ በዋናነት፡ መሠረት ያደረገው፡ የግእዙን ዘርዕ መኾኑን፡ በዕጩኔው መቅድምና በአዘጋጁ ሊቃውንት ጉባኤ መግቢያ፡ በአጽንዖት ስለተረጋገጠ፡ ይህንኑ ማረጋገጫ ለማስተማመን፡ ለዓይነት ያህል፡ ከብዙዎቹ መካከል፡ ጥርጣሬው ወደነበረብኝ፡ ወደአንዱ፡ የብሉዩ ኪዳን ክፍል ወደኾነው፡ ወደትንቢተ አሞጽ፡ ምዕራፍ ፱፤ ቊጥር ፯ ገልጬ አየሁ፤ እዚያም፡ የዚሁ ማረጋገጫ አባባል፡ እውነትና ትክክል ሳይኾን ቀርቶ አገኘሁት።

ስለዚህ፡ ይህ ጥቅስ፡ ቀዳማውያኑና እውነተኞቹ፡ የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያውያን ሊቃውንት፡ አብነቱና ዓይነታው ከኾነው፡ ከግእዙ ዘርዕ፡ በቀጥታ ወስደው፡ "ሰሙ፡ ኹሉን የሚገዛ እግዚአብሔር፡ 'የእስራኤል ልጆች! እናንተ፡ በእኔ ዘንድ፡ እንደኢትዮጵያ ልጆች አይደላችሁም፤' አለ፤ 'እስራኤል! ቀድሞ፡ ከከለዳውያን፤ ከሶርያ፤ ከግብፅና ከፍልስጥኤማውያን፡ ያወጣኋችሁ አይደለሁምን?" ብለው በተረገሙት ቃል ተስተካክሎ ሊጸና ይገባል።

፭ኛ. የዚሁ፡ የአዲሱ መጽሐፍ ቅዱስ ቃለ እግዚአብሔር፡ በኢትዮጵያኛው ባህልና ጥራት ተተርጉሞ እንደኾነ ለማረጋገጥ፡ ከዚህ በማስከተል፡ እንደገና፡ ለዓይነት ያህል፡ አገላብጫ ያየሁት፡ ሌላው ጥቅስ፡ በአዲስ ኪዳን ክፍል፡ በብሥራተ ዮሐንስ፡ በምዕራፍ ፲፱፤ ቊጥር ፳፭-፳፯ ውስጥ፡ "ብእሲቶ" የሚለውን ቃል የሚመለከተውን ነው። ዳሩ ግን፡ እዚህም ላይ ያነበብሁት ትርጉም፡ ላየው ጓጉቼ የነበረው እውነተኛው ሳይኾን፡ የእርሱ ተቃራኒው፡ ሐሳቧው ኾኖ አገኘሁት።

ስለዚህ፡ እንደላይኛው፡ እንደብሉይ ኪዳን ጥቅስ ኹሉ፡ ይኸኛውም፡ የአዲስ ኪዳን ጥቅስ፤ በተለይ፡ በዚያው ምዕራፍ፡ ቊጥር ፳፯ ላይ፡ "አንቺ ሆይ!" ተብሎ የተተረጎመው ቃል፡ "እናቴ ሆይ!" በሚለው፡ ትክክለኛ ቃል ሊተካ የሚገባ ነው።

ሓተታ

ለመግቢያ ያህል፡ ከላይ፡ በጥቂቱ ያወሳጃቸውን ፍሬ ነገሮች ከገለጽሁ፡ አኹን ደግሞ፡ ከእነዚህ ፍሬ ነገሮች መካከል፡ በመጨረሻዎቹ፡ ፬ኛና ፭ኛ ተራ ቍጥሮች ላይ፡ ከብሉይ ኪዳን አንድ፣ ከአዲስ ኪዳንም፡ እንዲሁ አንድ፡ ለዓይነት ስለቀረቡት እውነታዎች፡ ከዚህ የሚከተሉትን አጫጭር ሓተታዎች እሰጥ ዘንድ፡ የተጠመድሁበት ተልእኮዬ አስገድዶኛል።

፮ኛ. በቀዳሚነት፡ የብሉይ ኪዳንን፡ ትንቢተ አሞጽ፡ ምዕራፍ ፱፥ ቍጥር ፯ ጥቅስ ይመለከቷል፤ እኛ፡ የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት የተቀበልነው፡ ቀዳማውያንና እውነተኛቹ፡ የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያውያን ሊቃውንት ያስተላለፉልንን፡ እንዲህ የሚለውን፡ የግእዙን የአብነት ቃል ነው፡- "አኮ ከመ ደቂቀ ኢትዮጵያ፡ አንትሙ በጎቤየ፡ ደቂቀ እስራኤል!" ይቤ እግዚአብሔር፡ ዘሎሎ ይመልከ ስሙ። 'አኮኑ፡ እስራኤል፡ ዘአውጸእክዎ፡ እምከላውዴዎን? ወእምካራን? ወእምግብፅ? ወእምኢሎፍሊ?"

የዚህ የግእዙ ጥቅስ ትርጓሜ፡ የሚከተለው ነው፡- "ስሙ፡ ኹሉን የሚገዛ እግዚአብሔር፡ 'የእስራኤል ልጆች! እናንተ፡ በእኔ ዘንድ፡ እንደኢትዮጵያ ልጆች አይደላችሁም፤' አለ፤ 'እስራኤል! ቀድሞ፡ [አያታችሁ አብርሃምን፡] ከከለዳውያን፡ [አባታችሁ ያዕቆብን፡] ከሶርያ፡ [እናንተን፡] ከግብፅ፡ [ንጉሣችሁ፡ ዳዊትንም፡] ከፍልስጥኤማውያን፡ ያወጣሁ አይደለሁምን?"

ከዚህ ትርጓሜ ጋር የተጠቀሰው፡ የአዲስ ኪዳን ምሥራች መጽሐፍ ቃል፡ ማቴ. ምዕ. ፫፥ ቍ. ፱ ሲኾን፡ እርሱም፡ የግእዙን ቃል ትክክለኛነት በማረጋገጥ፡ እንዲህ ይላል፡- "መጥምቁ ዮሐንስ... ከፈሪሳውያንና ከሰዱቃውያን ወገን፡ ወደጥምቀቱ ሲመጡ፡ ብዙ ሰዎችን ባዩ ጊዜ፡ 'እናንት የእፋኝት ልጆች! ከሚመጣው ቍጣ ትሸሹ ዘንድ፡ ማን አመለከታችሁ? እንግዲህ፡ ለንስሐ የሚያበቃችሁን፡ በጎ ሥራን ሥሩ! አብርሃም አባት አለን በማለት፡ የምታመልጡ አይምሰላችሁ! እግዚአብሔር፡ ከእነዚህ ድንጋዮች፡ ለአብርሃም፡ ልጆችን ማስነሣት እንዲቻለው እነግራችኋለሁ። እነሆ፡ ምሳር፡ በዛሬች ግንድ ላይ ሊወድቅ፡ ተቃጥቷልና፤ መልካም ፍሬን የማያፈራ ዛፍ ኹሉ ይቆረጣል፤ ወደእሳትም፡ ይጣላል።"

በትንቢተ አሞጽ፡ ምዕ. ፱፥ ቍ. ፯ ላይ የተጻፈው፡ የአዲሱ መጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም ግን፡ እርሱን እንደመሰሉት ትርጉሞች ኹሉ፡ እንዲህ ይላል፡- "የእስራኤል ልጆች ሆይ! እናንተ፡ በእኔ፡ እንደኢትዮጵያ ልጆች አይደላችሁምን?" ይላል እግዚአብሔር። 'እስራኤልን፡ ከግብፅ ምድር፡ ፍልስጥኤማውያንንም፡ ከቀጳዶቶቻቸው ሶርያውያንንም፡ ከጉድጓድ፡ ያወጣሁ አይደለምን?"

በእኛ፡ በኢትዮጵያ፡ የእግዚአብሔር መንግሥት አገልጋዮች ዘንድ፡ ተቀባይነት ያለው፡ "አኮ!" በሚለው፡ በመጀመሪያው፡ የግእዙ ዘርዕና "አይደላችሁም!" በሚለው፡ በዚህ ቃል ትርጉም፡ እግዚአብሔር፡ ለእስራኤል የሰጠው ቊርጥና ግልጽ የኾነው አሉታዊው ምላሹ ነው። "አኮ?" ማለትም፡ "አይደላችሁም?" በሚል መልክ የቀረበው ቃል መጠይቅ ግን፡ በኹለተኛው ዐረፍተ ነገር ውስጥ በሚነበበው፡ "አኮ" በሚለው ቃል ላይ ከተጨመረው ትእምርተ ጥያቄ የተነሣ የተነገረው ነው።

ከአዳምና ሔዋን ጀምሮ እስካኹን፡ የእግዚአብሔር የኾነውን ቃልና ሥራ ኹሉ፡ ለምሳሌ፡ ነቢዩ ሙሴንና መሢሕ ኢየሱስን፡ ማንነታቸውንና መልእክታቸውን፡ በሙሉ ፈቃደኛነትና ታማኝነት ተቀብለው ምግባራዊ ካደረጉት፡ ከኢትዮጵያ ልጆች እምነትና ምግባር አንጻር፡ እኒህ የእስራኤል ልጆች፡ በፈጸሙት ተቃውሞና በደል፡ እንዲያውም፡ ዛሬም፡ በዚያው ዓመፀኝነታቸው ጸንተው፡ እያካኹዱት ባለው ተመሳሳይ ግብራቸው፡ የዚህ፡ የነቢዩ፡ የአሞጽ ቃል፡ እውነተኛነትና ትክክለኛነት፡ ለመላው የምድር ሠራዊትና ለሰማይ መላእክት፡ ለአንዴና ለዘለዓለሙ ተረጋግጧል። ያም ግብራቸው፡ አብርሃም፡ በኢትዮጵያዊው መልክ ጼዴቅ ትምህርት፡ ከጣዖት አምልኮ፡ ወደሃይማኖተ እግዚአብሔርና ወደኪዳነ ግዝረቱ ሕይወት ከገባ በኋላ፡ ከእርሱ ዘር የተገኙት፡ እኒህ የእስራኤል ልጆች፡ ቀድሞ፡ በብሉዩ ዘመን፡ ከሊቀ ነቢያት ሙሴ ጀምሮ፡ እስከተፍጻሜተ ነቢያት (የነቢያት መደምደሚያ እስከኾነው) መጥምቁ ዮሐንስ ድረስ በነበሩት፡ በቅዱሱ ኪዳን ልኡካን ላይ፡ በመጨረሻ፡ በአዲስ ኪዳን ዘመን ደግሞ፡ ከቅድስት ድንግል ማርያም፡ በሰውነት ተወልዶ፡ በዚህ ዓለም በተገለጠው፡ በራሱ፡ በእግዚአብሔር ልጅ ላይ፡ በአንገተ-ደንዳናነታቸው ያደረሱት የግፍ ኃጢአት ነው።

ከማንኛውም የዓለም ሕዝብ በፊት፡ የቀደሙትና የተወደዱት እውነተኞቹ የእግዚአብሔር ልጆች፡ ኢትዮጵያውያን መኾናቸው ተረጋግጦ፡ በትንቢተ አሞጽ ከተነገረው፡ ከዚያ መለኮታዊ ቃል አንጻር፡ እስራኤላውያን፡ የእግዚአብሔር ቀንደኛ ተቃዋሚ የኾነው፡ የሐሰተኛው መንፈስ ልጆች መኾናቸው፡ ያውም፡ በጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አንደበት የተነገረባቸው በመኾኑ፡ የዚህ፡ የነቢዩ ቃል እውነተኛነትና ትክክለኛነት፡ በበለጠ ተረጋግጦ ጸንቷል፤ ይህም፡ "አባታችን አብርሃም ነው!" ደግሞም፡ "አንድ አባት አለን፤ እርሱም፡ እግዚአብሔር ነው!" ላሉት፡ ለእስራኤላውያኑ አይሁድ፡ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ፡ "የለም! አይደላችሁም!" በሚል ቊርጥ ውሳኔ፡ "እናንተ፡ ከአባታችሁ፡ ከዲያብሎስ ናችሁ፤ የአባታችሁንም ምኞት ልታደርጉ ትወድዳላችሁ፤ እርሱ፡ ከመጀመሪያ፡ ነፍሰ ገዳይ ነበር፤ እውነትም፡ በእርሱ ስለሌለ፡ በእውነት አልቆመም። ሐሰትን ሲናገር፡ ከራሱ ይናገራል፤ ሐሰተኛ፡ የሐሰትም አባት ነውና።" ሲል ባስሰማው አምላካዊ ቃሉ፡ የተገለጸው የእውነቱ ምስጢር ነው። (ዮሐ. ፳፥ ፴፱-፵፬።)

ታዲያ! በቅዱሱ ኪዳን የኢትዮጵያ ልጆች ዘንድ ተቀባይነት ባለው፡ በግእዙ ዘርዕ፡ "አኮ!"፤ በኢትዮጵያኛውም ትርጉም፡ "አይደላችሁም።" የሚለው፡ ቊርጥና ግልጽ የኾነው፡ የእግዚአብሔር አሉታዊ የውሳኔ ቃል፡ በአዲሱ መጽሐፍ ቅዱስ፡ "አኮኑ?"፤ በኢትዮጵያኛውም ትርጉም፡ "አይደላችሁምን?" ተብሎ፡ ወደቃለ መጠይቅነት የተለወጠው፡ ለምንድር ነው? እነማንን ለመደገፍ፤ ወይም፡ ለማስደሰት ነው? ይህ ከባድ ለውጥ ሲደረግስ፡ እንደሌሎቹ፡ መሰል፤ ወይም፡ የተለዩ ኾነው ለተገኙት፡ ለባዕዳኑ ቃላት ሳይቀር፡ በኅዳግ፤ ወይም፡ በግርጌ፡ የመጠቀስ ዕድል እንደተሰጣቸው ኹሉ፡ ይኸው ቃል፡ መኖሩ እንኳ፡ ለምን ሳይገለጽ ቀረ?

፯ኛ. በተከታይነት ደግሞ፡ በአዲስ ኪዳን ክፍል፡ በብሥራተ ዮሐንስ፡ በምዕራፍ ፲፱፤ ቊርጥር ፳፭-፳፯ ውስጥ፡ "ብእሲት" የሚለውን ሌላውን ጥቅስ ይመለከቷል።

ይኸውም፡ ከሌሎቹ፡ ከዘጠኙ ትእዛዛቱ ጋር፡ "አባትህንና እናትህን አክብር!" ብሎ፡ ገና በፍጥረት ልደት ጊዜ፡ በመልኩ በፈጠረው፡ በሰው ሕሊና ላይ፡ በኪዳነ ልቦና የጻፈውንና በመካከለኛው ዘመን አሪት፡ በጽላት ላይ ቀርቦ የሰጠውን ቃል ኪዳን፡ ይኸው ፍጡሩ፡ ለመፈጸም ፈቃደኛ ካለመኾኑና ካለመቻሉ የተነሣ፡ ስለጠፋ፡ በፍጻሜው ዘመን፡ በራሱ መሥዋዕትነት ሊያድነውና በኪዳነ መንፈስ ቅዱስ፡ የዘለዓለም ምሕረትን ሊያቀዳጀው፡ ሰው ኾኖ የመጣው ፈጣሪ፡ የቤዛነቱን፡ የመጨረሻ ጽዋ በጨለጠበት መስቀሉ ላይ ያስሰማውን፡ እውነተኛ መለኮታዊ የኑዛዜ ቃል የሚያፈርሰውን፡ ሓሳዊ የፍጡር አነጋገር የሚያመለክተው ነው።

ያ ሓሳዊ የፍጡር አነጋገር፡ "የሰማይና የምድር ፈጣሪ፡ እግዚአብሔር አምላክ የኾነው፡ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ እናቱን፡ ቅድስት ድንግል ማርያምን የተሰናበታት፡ 'አንቺ ሆይ!' በሚል አጠራር ነው!" ብለው የዛሬዎቹ፡ የዚህ መጽሐፍ ቅዱስ ዝግጅት ሊቃውንት ጉባኤ ያቀረቡት፤ ዕጩጌ ጳውሎስም ያጸደቁት አተረጓጎም ነው። ይህም አተረጓጎም፡ "የለም! የጠራት፡ 'ሴትዮ!' ብሎ ነው!" ብለው ከተረጎሙት፡ ከቀደሙት የቤተ ክህነቱ የሊቃውንት ጉባኤ ሰብሳቢና አባሎች ግብር፡ ምናልባት፡ ጥቂት የተሻለ መስሎ ይታይ ይኾናል እንጂ፡ ከዚያ "የተለየ ነው!" ተብሎ ከቶ የሚታሰብ አይደለም።

ይህንም ስል፡ እጅግ አጠያያቂና አሳሳቢ ስለኾነው፡ ስለዚህ ርእሰ ነገር፡ ቀደም ብለው በወጡት መጻሕፍቱና በየአጋጣሚው፡ በኅዋ ሰሌዳችን ላይ በወጡት መልእክቶች አማካይነት፡ ደጋግሜና አበክሬ የሠነዘርሁት ግልጽ ትችና የሰጠሁት ገንቢ አስተያየት፡ በቤተ ክህነቱ ዘንድ፡ ከጉዳይ ተቆጥሮ፡ ከግምት ውስጥ እንዳልገባና የጥፋቱ ድርጊት ኾን ተብሎ፡ እንዲቀጥል መደረጉን፡ በትዝብት በመመልከት ነው።

ይኸው፡ አዲሱ መጽሐፍ ቅዱስ ኾነ፡ ሌላውም ኹሉ፡ ቅድስት ድንግል ማርያምን፡ "እናቱ" እያለ በመደጋገም የሚጠቅሳት መኾኑን፤ ራሱ ልጁ፡ ኢየሱስ ክርስቶስም፡ እርሷን፡ ለደቀ መዝሙሩ፡ ለዮሐንስ፡ በአደራ የሰጣት፡ "እናትህ እንኋት!" ብሎ እንደኾነ፤ እርሱን፡ ራሱን፡ ደቀ መዝሙሩንም፡ ለእናቱ አደራ ሲሰጣት፡ 'እነሆ ልጅሽ!' ብሎ እንደኾነ፡ እኒሁ፡ የቤተ ክህነት ሊቃውንት፡ ተምረውት የሚያስተምሩት፤ በትርጉማቸውም፡ የጻፉት ግልጽ እውነታ ነው።

እንዲህ ከኾነ፡ ታዲያ! ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ በትስብእትነቱ የወለደችውን፡ እርሷን፡ እናቱን፡ ድንግል ማርያምን የጠራት፡ "እናቱ ሆይ!" በማለት ፋንታ፡ 'አንቺ ሆይ!'፤ እንዲያውም፡ 'ሴትዮ!' ብሎ ነው!" ማለት፡ ለምን ይኾን? የክፋት መንፈስ፤ ወይም፡ አኹንም፡ እንደገና፡ እነዚያኑ፡ "የማርያም ጠላቶች የኾኑ ወገኖችን ለማስደሰትና ለመደገፍ ነው!" ከማለት በስተቀር፡ ሌላ ትችት አይኖረውም።

ምናልባት፡ እኒሁ ሊቃውንት፡ "ግእዙ፡ 'ብእሲቶ' የሚለውን ዘርዕ፡ "ሴትዮ!" ብለው የተረገሙት፡ በድንግል ማርያም ላይ ያደረገቸው ሥውር ሰይጣናዊ ጥላቻ፡ በባሰባቸው ጊዜ ከኾነ፤ ይኸው፡ አባዜያቸው፡ መለስ ሲልላቸውና ሲሻላቸው ደግሞ፡ 'አንቺ ሆይ!' ብለው ተርጉመውት ከኾነ፡ የሚስሰጣቸው መልስ፡ ከዚህ በሚከተለው ቃል ይጠቃለላል፡-

"ጥፋቱ፡ ከግእዙ ዘርዕ ሳይኾን፡ ከእናንተ፡ ከሊቃውንቱ ስሑት አተረጓጎም የመነጨ መኾኑ ፍጹም ግልጽ ነው! እንዲያ ካልኾነ፡ ታዲያ፡ ለምንድር ነው፡ ጥንቱኑ፡ በኦሪት ዘልደት (ዘፍጥረት)፡ 'ወነደቃ እግዚአብሔር፡ ለይእቲ ዐፅመ ገቡ፡ እንተ ነሣኦ እምአዳም፤ ወረሰያ ብእሲተ፤ ወአምጽኦ ጎብ አዳም። ወይቤ አዳም ሶቤሃ፡ 'ዛቲ ዐፅም፡ እምዐፅምየ፤ ወሥጋ፡ እምሥጋየ፤ ለትኩነኒ ብእሲትየ! እስመ እምታ ወጽኦት ይእቲ።' ወበእንተ ዝንቱ፡ የጎድግ ብእሲ፡ አባሁ፤ ወእም፤ ወይተልዋ ለብእሲቱ፤ ወይከውኑ ክልኤሆሙ፡ አሓደ ሥጋ።' ያለው?

"ደግሞም፡ ይኸው ቃል፡ በጥንቶቹ እውነተኞች ኢትዮጵያውያን ሊቃውንት፤ ዛሬም ባላችሁት፡ በቀደሙትና በአኹኖቹ የቤተ ክህነት ሊቃውንት ሳይቀር፡ 'እግዚአብሔር፡ ይህችን፡ ከአዳም ጉን የነሣትን ዐጥንት፡ ሴት አድርጎ ሠራት፤ ወደአዳምም አመጣት። ያንጊዜም አዳም፡ 'ይህች ዐጥንት፡ ከዐጥንቱ፤ ሥጋዋም፡ ከሥጋዬ ናት፤ እርሷ፡ ከባሷ ተገኝታለችና፡ ሚስቴ ትኹነኝ!' አለ። ስለዚህም ነገር፡ ሰው፡ አባቱንና እናቱን ይተዋል፤ ሚስቱንም ይከተላል፤ ኹለቱም፡ አንድ ሥጋ ይኾናሉ።' ተብሎ፡ ለምን ተተረጎመ?

"ትኩነኒ ብእሲትየ፤ ወይተልዋ ለብእሲቱ፤' የሚለውን፡ የግእዙን ዘርዕ፡ "ሚስቴ ትኹነኝ! ሚስቱንም ይከተላል፤" ብሎ አሻሽሎና አስተካክሎ፤ አሳምሮም ከመተርጎም ይልቅ፡ 'ወረሰያ ብእሲተ፤' ማለትም፡ 'ሴት አድርጎ ሠራት፤' የሚለውን አተረጓጎም በመከተል፡ ለምን፡ 'ሴቱ ትኹነኝ! ሴቱንም ይከተላል፤' ተብሎ አልተተረጎመም?" (ዘፍ. ፪፥ ፳፪-፳፬።)

ከላይ በተጠቀሰው፡ የእግዚአብሔር ቃልና ትክክለኛ አተረጓጎም መሠረት፡ "ብእሲት"፤ ወይም፡ "ብእሲቶ" የሚለው ቃል "ሴት"፤ ወይም፡ "ሴቱ" ከሚለው ትርጉም አልፎ፡ "ሚስት"፤ ወይም፡ "ሚስቱ"፤ እንዲያውም፡ በዛሬው ዘመን፡ የጨዋና የሠለጠነ አነጋገር ሾኖ፡ "ባልተቤት"፤ ወይም፡ "ባልተቤቱ" ከሚል ደረጃ እንዴት እንደደረሰ፡ ከላይኛው ጥቅስ፡ ቀደም ያለውን፡ እንዲህ የሚለውን፡ የአሪት ዘልደቱን ቃል፡ በማስተዋል መመልከት ነው።

"ወይቤ እግዚአብሔር፡ 'ንግበር ሰብአ፡ በአርአያነ፤ ወበአምሳሊነ!" ማለትም፡ "እግዚአብሔርም አለ፡ 'ሰውን፡ በመልካችንና በምሳሌአችን እንፍጠር!" ብሎ በአንድ አካልነት የፈጠረውን ሰው፡ በኋላ፡ ወልደው፡ ይበረክቱ ዘንድ፤ ተዋልደውም ይበዙ ዘንድ፡ በኹለት ጾታነት የሠራቸው መኾኑን፡ "ወንብር እግዚአብሔር፡ ለእኛለ እመሕያው፡ በአምሳሌ እግዚአብሔር፡ ተባዕተ፤ ወአንስተ።"

ማለትም፡ "እግዚአብሔርም፡ ሰውን፡ በእግዚአብሔር አምሳል ፈጠረው፤ ወንድና ሴት አደረጋቸው።" በሚለው ተከታታይ ቃል፡ የእግዚአብሔር መልኩ፡ የወንድ መልክና የሴት መልክ፡ ኹለቱም፡ የእግዚአብሔር መኾኑ ጭምር፡ ተረጋግጧል።

ይህም እውነታ፡ የአምላክ እናት ለመኾን በበቃቸው፡ በቅድስት ድንግል ማርያምና ከእርሷ በተወለደው፡ በእግዚአብሔር ወልድ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ገሃድ ኾኗል። (ዘፍጥ. ፩፤ ፳፮-፳፰።)

"ብእሲቶ!" የሚለውን፡ የግእዙን ዘርዕ፡ አላገባብ በመተርጎም፡ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ቅድስት እናቱን፡ ድንግል ማርያምን፡ "'ሴትዮ!' ነው ያላት፤" ብለው፡ የቀደሙት፡ የቤተ ክህነቱ ሊቃውንት ጉባኤ ባወጡትና የዛሬዎቹም ባጸኑት፡ የአዲስ ኪዳኑ መጽሐፍ ውስጥ ባለው፡ በማቴዎስ ምሥራቾች፡ ምዕራፍ ፲፱፤ ቁጥር ፫-፲፪፡ እነዚያን፡ ከላይ የተወሰኑትን፡ የአሪት ዘልደቱን ጥቅሶች የሚያጠናክር የአተረጓጎም ማረጋገጫን እናገኛለን።

ይኸውም፡ "ወአውሥአ [እግዚእ ኢየሱስ] ወይቤሎሙ፡- 'ኢያንብክሙኑ ዘውስተ አሪት፡ እግዚአብሔር፡ ከመ ፈጠሮሙ እምትካት፡ ተባዕተ፤ ወአንስተ፤ ብእሴ፤ ወብእሲተ ገብሮሙ?' " ማለትም፡ "እርሱ [ጌታችን ኢየሱስ] መልሶ እንዲህ አላቸው፡- 'በአሪት ያለውን አላነበባችሁምን? እግዚአብሔር፡ ጥንቱን፡ ወንድና ሴት አድርጎ የፈጠራቸውን፡ ባልና ሚስት እንዳደረጋቸው?"

በመጨረሻም፡ "ወይቤልዎ አርዳኢሁ፡ 'እመሰ፡ ከመዝ ውእቱ፡ ሥርዓተ ብእሲ፤ ወብእሲት፡ አኮ ሠናይ አውስቦ።" ማለትም፡ "ደቀ መዛሙርቱም፡ 'የባልና የሚስት ሥርዓት፡ እንዲህ ከኾነስ፡ ማግባት፡ መልካም አይደለም፤' አሉት።" የሚለው ነው።

በዚህ ረገድ፡ በእኛዎቹ የቤተ ክህነት ሊቃውንት የተደረገው ጸያፍ አተረጓጎም የሚያሳዝን ሲኾን፡ "ፀረ-ማርያም" በተባሉት፡ በአንዳንድ አክራሪ "ወንጌላውያን ክርስቲያኖች ነን!" በሚሉ ወገኖች ዘንድ ግን፡ በዚህ ቃል ትርጉም በኩል ተፈጽሞ ያየሁት ድንቅ ነገር፡ ለሥጋውያን ሰዎች፡ እንቆቅልሽ፤ ለሃይማኖታውያንም፡ ተአምር በመኾኑ፡ እዚህ ላይ፡ ላወሳው የሚገባ ይመስለኛል።

የዚህ ድንቅ ነገር ዝርዝር፡ እንዲህ በሚል አጭር ዘገባ ሊጠቃለል ይቻላል፡- ከላይ፡ በዚህ ጽሑፍ መነሻ እንደገለጽሁት፡ እኔ፡ በእግዚአብሔር ቸርነት፡ ከደርግ የሞት ፍርድ ተርፌና ከእሥር ተፈትቼ እንደወጣሁ፡ የአፍሪቃ ክልል መሥሪያ ቤቱ፡ ናይሮቢ፡ ኬንያ የኾነው፡ Living Bibles International (ሊቪንግ ባይብልስ ኢንተርናሽናል) የተባለው፡ ዓለም አቀፍ የመጽሐፍ ቅዱስ ተርጓሚ፡ ዐታሚና አሠራጭ ድርጅት፡ የተርጓሚነት አገልግሎቴን እንዳበረክተው ስለጠየቀኝ፡ የትርጉሙን ሥራ፡ በጽሑፍ ውል ተቀብዬ ጀመርሁ።

ሥራውን የጀመርሁት፡ የምተረጉማቸው ቅዱሳን መጻሕፍት፡ የግእዙን ዘርዕ፡ መሠረትና ምስክር በማድረግ ስለመኾኑ፡ ቀደም ብዬ ያቀረብሁትን የውል ድርድር፡ ድርጅቱ ተስማምቶ ስለተቀበለው ብቻ አልነበረም፤ ከዚህ ስምምነታችን በፊት፡ በዚህ ድርጅት፡ ተተርጉሞ ባየሁት፡ በአዲስ ኪዳን መጽሐፋቸው ውስጥ፡ ድንግል ማርያምን የሚመለከቱት ጥቅሶች፡ ተገቢው የትርጉም ብቅዓት ተሰጥቷቸው በማግኘቴ ጭምር ነበር፡ ሥራውን፡ በመተማመን ጀምሮ የነበርሁት። ያም ኾኖ፡ ግእዙን አብነት በማድረግ ልተረጉም፡ ከድርጅቱ ጋር፡ በውለታ፡ በተስማማነው መሠረት ለመቀጠል ካልቻልሁበት ደረጃ በመድረሴ፡ ያን፡ የጀመርሁትን፡ የተርጓሚነት ሥራ፡ ብዙም ሳልቆይበት፡ አስረክቤ እንድለየው ተገደድሁ።

በዚህ ድርጅትና በእኔ መካከል ስለነበረው የትርጉም ሥራ ግንኙነት፡ ይህን ያህል ካዘከርሁ፡ ድንግል ማርያምን በሚመለከት፡ ወደተነሣንበት ርእስ ተመልስን፡ በተያያዘ መልኩ፡ እነዚያን፡ ከላይ የተወሰኑትን ጥቅሶች፡ በማስተዋል እያየን እናመዛዝናቸዋለን፤ እነርሱም፡ በብሥራተ ዮሐንስ፡ ምዕ. ፪፥ ቁ. ፬ እና ምዕ. ፲፱፥ ቁ. ፳፮ ላይ የተጻፉት፡ በግእዙ፡ "አ ብእሲቶ!" የሚለውን ቃለ ተዋሥኦ (ምላሽ) እና ቃለ ጽዋዔ (አጠራር) የያዙት ናቸው።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ለቅድስት እናቱ ድንግል ማርያም፡ ላስሰማት፡ ለእነዚህ፡ መለኮታውያን፡ የመልስና የጥሪ ቃላቱ፡ የቀደሙትና የዛሬዎቹ የቤተ ክህነት ሊቃውንት፡ የሰጡት ኢትዮጵያኛ ትርጉም፡ ለመጀመሪያው፡ "አንቺ ሆይ! ካንቺ ምን አለኝ?" እና "አንቺ ሆይ! ካንቺ ጋር ምን አለኝ?"፤ ለኹለተኛውም፡ "ሴትዮ! እነሆ ልጅሽ!" እና "አንቺ ሆይ! እነሆ ልጅሽ!" የሚል እንደኾነ፡ መጻሕፍቶቻቸው ይመሰክሩባቸዋል።

በዚህ አንጻር ደግሞ፡ ስሙ፡ ከላይ የተጠቀሰው፡ የመጽሐፍ ቅዱስ ድርጅት፡ በዮሐንስ ምሥራች፡ በምዕ. ፪፥ ቀ. ፬ ላይ፡ ለዚህ፡ "ብእሲቶ!" ለሚለው ቃለ ተዋሥኦ፡ የሰጠው ኢትዮጵያኛ ትርጉም፡ "እናቴ ሆይ! ታዲያ ምን ላድርግ?" የሚል ሲኾን፤ በዮሐንስ ምሥራች፡ በምዕ. ፲፱፥ ቀ. ፳፮ ላይ ላለው፡ "ኦ ብእሲቶ!" ለሚለው ቃለ ጽዋዔም፡ የሰጠው ኢትዮጵያኛ ትርጉም፡ "ኢየሱስም፡ እናቴን፡ የቅርብ ወዳጁ ከኾነው፡ ደቀ መዝሙር ጋር ቆማ ሲያያት፡ "ካኹን ጀምሮ፡ ልጅሽ፡ እርሱ ነው!" አላት።" በሚል መልክ የተገለጸው ነው።

አዎን! በፀረ ማርያምነት አቋም ጸንተው እያሉ፡ እንዲህ፡ የአፍቃሬ ማርያምነትን ሙያ ሠርቶ መገኘት፡ በሥጋውያኑ ዘንድ፡ "እንቆቅልሽ" ሲኾን፤ በሃይማኖታውያኑ ዘንድ ግን፡ ኃይለ-ማርያም (የማርያም ኃይል) የኾነው መንፈስ ቅዱስ፡ ራሳቸውን፡ ፀረ-ማርያምኞቹን፡ ፊታቸውን ጸፍቶና አፋቸውን አስከፍቶ፡ የእግዚአብሔርን እውነት በማናገሩ፡ "ተአምር ነው!" ተብሎ፡ ከላይ፡ እንደድንቅ ነገር ለተቆጠረው፡ ለዚህ ድርጊት፡ ይህን የመሰለው ትችት መሰጠቱ፡ አግባብነት ይኖረዋል።

እንግዲህ፡ ስለተነሣሁበት፡ ስለዚህ ታላቅ ቀጥም ነገር፡ ማመዛዘኛ ይኾን ዘንድ፡ ይህን፡ አንድ፡ የእንቆቅልሽ ምሳሌ ከሰጠሁ በኋላ፡ ሐተታዬን፡ ከዚህ በሚከተለው ቃል በማጠቃለል፡ እደመድማለሁ፡-

ዋናው ጥያቄ፡ በግእዙ ዘርዕ፡ "ብእሲቶ"፤ በኢትዮጵያኛ ትርጉሙም፡ "ሴት" የሚለው አንዱ ቃል፡ "ሚስት" ተብሎ ይተረጎም ዘንድ፡ አግባብ ከኾነና ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ፡ በመስቀል ላይ ሣለ፡ ቅድስት እናቴን፡ ድንግል ማርያምን፡ በግእዙ "ብእሲቶ" ብሎ ነው የጠራት ከተባለ፡ ታዲያ! ይህንኑ ቃል፡ እንደባህላችን በመተርጎም፡ "እማማ!" ወይም፡ "እናቴ ሆይ!" ብሎ ነው የጠራት ተብሎ፡ ለምን አልተተረጎመም? ለምን፡ "ሴትዮ!" ወይም፡ "አንቺ ሆይ!" ተብሎ፡ በጸያፍ ተተረጎመ? እዚህ ላይ፡ ዋናው ጥያቄ፡ ይህ ነው።

የዚህ ጥያቄ መልስ ግን፡ ግልጽ ነው፤ እርሱም፡ እንዲህ በሚል፡ አጭር ቃል ሊጠቃለል ይቻላል፡-

በአኹኑ ጊዜ፡ በኢትዮጵያም ኾነ፤ በመላው ዓለም ያሉት፡ ቀንደኞቹ መሪዎች ኹሉ፡ በቤተ ሕዝቡ፤ በቤተ ክህነቱና በቤተ ምልክናው መንበሮች ላይ ተንሰራፍተው የተቀመጡት፡ እነርሱ፡ እንደሞኝ ለሚቆጥሩት፡ ለተራው ሰው እንደሚመስለው፡ ለእርሱና ለአገሩ የሚጠቅም፡ ቋሚ ሥራ ለመሥራት አይደለም።

በቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት ዘንድ እንደሚታወቀው ደግሞ፡ የሰባት ሺህ አምስት መቶ ሦስት ዓመታት፡ የነጻነት ዕድሜ ያላትንና ዘለዓለማዊት የእግዚአብሔር መንግሥት የኾነችውን፡ ይህችን፡ የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያ፤ ከእግዚአብሔርና በእግዚአብሔር፤ የእግዚአብሔርና ለእግዚአብሔር የኾነውን ህልውናዋንና ስሟን፤ ክብርዋንና አደራዋን ለመጠበቅም አይደለም።

እርሷም፡ ከልጇ፡ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር በሰማይና በምድር ነግሣና ሰፍና፡ ፍጥረትን፡ በሃይማኖትነትና በአገርነት፤ በእናትነትና በንግሥትነት የምትመግበውና የምትንከባከበው፤ የምትመራውና የምታስተዳድረው፡ ቅድስት ድንግል ማርያም ናት።

ነገር ግን፡ አዎን! በአኹኑ ጊዜ፡ በኢትዮጵያም ኾነ፤ በመላው ዓለም ያሉት፡ ቀንደኞቹ መሪዎች ኹሉ፡ በቤተ ሕዝቡ፤ በቤተ ክህነቱና በቤተ ምልክናው መንበሮች ላይ ተንሰራፍተው የተቀመጡበት፡ ተቀዳሚ ዓላማቸውና ውሳጣዊ ተልእኳቸው፡ ይህችኑ፡ የቅዱሱ ኪዳናን ኢትዮጵያ፡ በክፋት መናፍስት እየተገፉ ሊያጠፏት ለሚረወጡት፡ ለወገንና ለባዕዳን ተቃዋሚዎቿ፡ ጥሩ መሣሪያዎችና ታማኝ አገልጋዮች በመኾን፡ ስለእነርሱ ቆሞና ተከላክሎ፡ የጋራ ጥቅማቸውንና ፍላጎታቸውን ለማራመድ ነው።

ይህም እውነታ፡ እነሆ፡ በኹሉም አግጣጫ እየቀጠለና እየተፈጸመ ባለው ግብራቸው፡ ገሃድ ኾኖ ታይቷል፤ እየታየም ነው።

እንዲህ ከኾነ፡ እንግዲያስ፡ በዘለዓለማዊው እመ አምላክነቷና ኪዳነ ምሕረትነቷ፡ መለኮታዊውን ዕርቅና ሰላም፤ ብልጽግናና ሕይወት፡ ለፍጥረተ ዓለሙ፡ ያለማቋረጥ በማስገኘት፡ እጆቿን ወደእግዚአብሔር ዘርግታ በምትኖረው ኢትዮጵያዊት ድንግል ማርያም ላይ የተፈጸመውና የሚፈጸመው፡ ይህን የመሰለውና ሌላውም፡ ማናቸውም ዓይነት፡ ሰብአዊም ኾነ ሰይጣናዊ ደባ፡ ከወዲሁ፡ በእውነተኛ ንስሐና ምግባር፡ ስሕተቱ ሊስተካከል፤ ጥፋቱም ሊወገድ ይገባል።

አለዚያ፡ ይኸው፡ በኢትዮጵያዊት ድንግል ማርያም ላይ የተፈጸመውና የሚፈጸመው፡ ይህን የመሰለውና ሌላውም፡ ማናቸውም ዓይነት፡ ሰብአዊም ኾነ ሰይጣናዊ ደባ፡ በእውነተኛ ንስሐና ምግባር፡ ስሕተቱ ካልተስተካከለና ጥፋቱ ካልተወገደ በቀር፡ በመንፈስ ቅዱስ ላይ እንደተሠነዘረ ስድብ ተቆጥሮ፡ "በዚህ ዓለም ቢኾን፤ ወይም፡ በሚመጣው ዓለም፡ ለማይሰረይ ኃጢአትና ለዘለዓለማዊ ፍዳ የሚዳርግ መኾኑ፡" በፍጥነት መታወቅ ይኖርበታል።

እግዚአብሔር፡ እንደቃል ኪዳኑ፡ ቀድሞ፡ በጥንተ ተፈጥሮ፡ በቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት ልብ ላይ ጽፎትና በየልቦናቸው ውስጥ አሳድሮት፤ ኋላ፡ በኢየሱስ ክርስቶስ ቤዛነት በተገኘው፡ የመንፈስ ቅዱስ ጸጋና በረከት፡ እንደገና አጽድቆትና አጽንቶት፡ በበለጠ እንዲያበራና እንዲያፈራ ካደረገው፡ የሕጉና የሥርዓቱ እውቀት ጋር የማይስማማ፡ በልሳን ተያይዞ የተላለፈና በጽሑፍ ተከትቦ የተመዘገበ፡ ሰዎች በተቀበሏቸው፡ "ቅዱሳት" በተባሉት መጻሕፍት ውስጥ ጭምር ያለው፡ ማናቸውም ዓይነት ቃልና ነገር፤ ንግግርና መልእክት፤ ይትበሃልና ዘይቤ፤ ፍችና ትርጓሜ፤ ትችና ሓተታ ኹሉ፡ ፍርስ፤ ውድቅ መኾኑ፡ ከእግዚአብሔር እውነታዎች አንዱ ነው። (ዘፍጥ. ፩፤ ፳፯-፳፰፤ ፪፤ ፯፤ ፫፤ ፳፪፤ ኤር. ፴፩፤ ፴፩-፴፬፤ ዮሐ. ፯፤ ፵፭፤ ዮሐዋ. ፪፤ ፩-፬፤ ዕብ. ፰፤ ፰-፲፪፤)

ስለዚህ፡ ኾን ተብለው፡ በረቂቅ ተንኩልና ጥናት የተፈጸሙት፤ እየተካኸዱም ያሉት፡ እነዚያ፡ ከላይ፡ ቀደም ብለው የተጠቀሱትና እነርሱን የመሰሉት፡ ለማይሠረዩው ኃጢአት የሚዳርጉት ታላላቅ ጥፋቶች፡ በሃይማኖታዊ ንስሐና በምግባራዊ ርትዕ፡ ታርመውና ተስተካክለው፡ በይፋ እስኪገለጡ ድረስ፡ ይህ፡ አዲሱ መጽሐፍ ቅዱስ ኾነ፤ ሌሎቹ፡ የእርሱን ፈለግ ተከትለው የተተረጎሙት ዕትሞች ኹሉ፡ በእኛ፡ በቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት ዘንድ፡ ተቀባይነት የሌላቸውና ልንገለገልባቸው የማይቻለን መኾናችንን እንደተገነዘባችሁት እናምናለን።

የሰው ዘር ኹሉ፡ በእግዚአብሔር መልክ በተፈጠረበት ሰውነቱና በቅዱሱ ኪዳን፡ ከፈጣሪው በተቀዳጀው ኢትዮጵያዊነቱ፤ እንዲሁም፡ ከቅድስት ድንግል ማርያም በተወለደው፡ በእግዚአብሔር ልጅ፡ በኢየሱስ ክርስቶስ ቤዛነት፡ በፈሰሰለት፡ የመንፈስ ቅዱስ ጸጋ ተጠቅሞ፡ የሚጠበቅበትን የንስሐና የታማኝነት ግዳጅ፡ በጊዜው እንዲፈጽም፡ ከማይቋረጠው የበኩላችን ጸሎት ጋር እናሳስባለን።

+ + +